Dosar nr. 4-898/2026
4-26042461-12-4-03042026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

08 iunie 2026 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefier: Mariana Mihailov
În lipsa:
Făptuitorului Faig Guliyev
Agentului constatator Oleg Vladimirov

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională pornită în privința lui **Guliyev Faig** a. n. *****, cetățean al Republicii Azerbaidjan, în baza permisului de ședere seria B nr. *****, IDNP: *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă :

La data de 30.03.2026, ora 11:50 min., de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Vladimirov Oleg, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 360610, prin care **Guliyev Faig** se învinuiește în comiterea contravenției prevăzută de art. 63 alin.(1) din Codul contravențional, pentru faptul că, la 03.03.2026 ora 13:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****, nu și-a îndeplinit obligațiiunile de educare și instruire a copilului minor *****, care a agresat doi elevi din alt liceu.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, agentul constatator a remis materialele în instanța de judecată în vederea examinării chestiunii privind tragerea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravenţional la răspundere contravențională în condițiile art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional.

În şedinţă de judecată, persoana în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional cât şi agentul constatator, nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică și avizul de recepție a citației, anexat la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică.

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru

valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 360610 din 30.03.2026.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului, care a refuzat semnarea, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din același cod.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau *în absenţa lui*, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul **Guliyev Faig** este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziția prin următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 360610 din 30.03.2026, proces verbal de consemnare a plângerii din 04.03.2026 de la cet. Marina Iurovscaia; proces verbal de consemnare a plângerii din 04.03.2026 de la cet. Gumenicenco Ecaterina; explicațiile lui ***** din 04.03.2026; cererea lui ***** din 04.03.2026;proces verbal privind actele de constatare din 29.03.2026 de audiere a cet. *****; raportul SP-6 IP Rîșcani al DP mun. Chișinău din 30.03.2026.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 360610 din 30.03.2026.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, **Guliyev Faig**, la 03.03.2026 ora 13:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****, nu și-a îndeplinit obligațiile de educare și instruire a copilului minor *****, care a agresat doi elevi din alt liceu.

Prin urmare, din probele enunţate, se dovedește că anume **Guliyev Faig** a comis fapta constatată, adică a asigurat o educaţie necorespunzătoare a copilului minor, fapt care se confirmă prin procesul-verbal privind consemnarea declarațiilor prin care au fost audiați *****, ***** și *****, în care au relatat faptul agresării lui ***** și ***** de minorul identificat ca *****. Și ca urmare a fost identificat tatăl ultimului cet. Guliyev Faig,

În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieșind din at. 18 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, părinții sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere juridică pentru lipsa de supraveghere permanentă a copiilor de vârstă fragedă şi preşcolară.

În subsidiar, instanța mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului, aceştia trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului.

Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

În aceste condiţii, instanţa notează că anume părintele **Guliyev Faig** urma să supravegheze copilul minor, la caz, ***** însă această obligațiune a fost neglijată.

De altfel, în accepțiunea instanței, obligaţia de întreţinere și supraveghere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceștia necesită a fi educaţi şi învăţaţi de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenta proprie.

Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lăsa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în parte viaţa sa, iar a contrario, în cazul neglijării obligațiilor de instruire, de educare și de supraveghere a copilului la vârsta nominalizată, urmările se identifică ulterior cele mai deseori în acțiuni delincvente.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică, iar fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, pe când făptuitorul nu s-a prezentat pentru a-și expune poziţia celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenţie.

Respectiv, fapta și vinovăţia făptuitorului au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 360610 din 30.03.2026, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către **Guliyev Faig**, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției

imputate acestuia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 63 alin. (1) a Codului contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința **Guliyev Faig** pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fără recomandarea aplicării unei anumite sancțiuni.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevedea o sancţiune cu *amendă de la 6 la 15 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 15 la 25 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) din Codul contravențional, amenda este o sancțiune pecuniară, care se aplică în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unităţi convenţionale. O unitate convenţională este egală cu 50 lei.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul că făptuitorul nu s-a prezentat la ședința de judecată pentru a-și expune poziția, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de judecată constată vinovăția lui **Guliyev Faig**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din acelaşi cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantumul de 10 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 500 (cinci sute) lei.

De asemenea, instanţa îl va informa pe **Guliyev Faig** că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaşte vinovat **Guliyev Faig**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în cuantum de 10 (zece) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 (cinci sute) lei.

Se explică **Guliyev Faig** că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**